

“NA PRKNECH SKONČÍME VŠICHNI.”

úterý 1. listopadu 2016 / 3. číslo, 14. ročník přehlídky

ŽNOVINY

ZPRAVODAJ KLÁŠTERECKÝCH DIVADELNÍCH ŽNÍ

KDYŽ WILLIAM MASTÍ MARIÁŠ

Netradiční zpracování klasické hry Williama Shakespeara přivezlo do Klášterce kouřimské divadlo Mršťa Pršťa. Tak trochu cirkus uprostřed karetní hry začal sice o něco později než v ohlášený začátek, ale diváci vydrželi (velmi děkujeme) a byli odměněni. Představení bylo hravé, vtipné, dobře odehrané a dlouhé tak akorát.

Přesto bych si vsadil na to, že spouště diváků alespoň část děje unikla když usilovně přemýšleli nad názvem kouřimského divadelního souboru - Mršťa Pršťa. Pokud očekáváte, že jeho význam či genezi vzniku zjistíte z tohoto úvodníku, zklamám vás. Nejenže to neprozradíme, ale - jak už říkal klasik - my nesmíme ani naznačovat. Měli jste se zúčastnit besedy po představení a Mršťa Pršťa by pro vás přestalo být tajemstvím. No nic, snad příště...

AŽ SI KDO CHCE, ŘÍKÁ CO CHCE

Tomáš Fiala

Byl to příjemně strávený večer, byla to velice veselá a příjemná hra. Nejzábavnější byl podle mě velitel strážníků. Ti strážníci celou hru zvedli, tempo se značně zrychlilo a bylo to pěkné. Jeho přednáška o fungování policie byla také velmi přínosná a tím bych to uzavřel.

Jan Jakubec

Trochu mě udivilo, že diváci moc nereagovali, ve hře měli asi tleskat. Vlastně tam byl možná jediný potlesk, kdy šipka trefila rozkrok. Do půlky mě to tak nějak uspávalo, ale od půlky už to dostalo trošičku nějaký šmrnc a vtip a pak to bylo dobré. Od poloviny mě to překvapilo.

Renata Šindelářová

Nebyl to Shakespeare, ale parodie na Shakespeara. Přestože parodie nemusím, nakonec jsem nebyla zklamaná. Humor sice jednoduchý, ale vděčný. Celkový dojem dobrý, upřímně jsem se zasmála. Negativně hodnotím scénu s cirkusem, ta by byla vhodná tak pro pětileté děti.

David Žažo

Já měl letos možnost tuto hru vidět podruhé. Jednou od profíků v Lokti, což bylo super, krásně to předvedli, ale hráli to vážně, což bylo divácky náročné. Tohle bylo jiné, líbilo se mi komediální pojetí, které představení oživilo, mělo to šmrnc a něco do sebe. Takže spokojenost.

DĚLÁME VĚCI, CO BAVÍ MĚ A BAVÍ SOUBOR

ROZHOVOR S REŽISÉREM PŘEDSTAVENÍ A AUTOREM ÚPRAV MARTINEM DRAHOVZALEM

Vy jste u nás úplně poprvé, mohli byste nám představit váš soubor?

My jsme Mršťa Pršťa z Kouřimi, což je malé, ale starobylé město a existujeme bezmála dvacet let. Herci začali jako cca pětileté děti a dnes je jim přes třicet.

Kde jste přišel k pětiletým dětem?

Já jsem učitel (smích). Začal jsem s dětmi, když byly ve druhé třídě, dělat dramatik. Tam se v pěti letech právě dostala i naše dnešní služebně nejstarší herečka, když ji maminka přivedla s tím,

že by chtěla, aby její dcera hrála divadlo. Ona ještě samozřejmě neuměla ani číst, takže jsme jí text předříkávali. Hrála kočku Micku v Machovi a Šebestové a zůstala divadlu věrná více než pětadvacet let.

Jak velkou část vašeho souboru jsme dnes viděli?

Mršťa Pršťa má celkem asi sedmáct členů.

Zaměřujete se na nějaký žánr?

Většinou se snažím dělat představení, které baví mě a baví soubor. Samozřejmě že nás nejvíce baví věci komediální, ty také nachází největší divácký ohlas, protože diváci se rádi baví. Nevyhýbáme se ale ani věcem dramatickým. Naše nejspěšnější představení, nebo alespoň má srdcová záležitost, je hra Valmontovy nebezpečné známosti, inspirovaná Formanovým filmem Valmont. Je z velké části autorským textem a je to výpravná záležitost. Takže děláme věci, které nás baví, a nejsme vyhranění. Každé představení je své svým zpracováním i tematicky.

Vy jste autor, herec, režisér, dramaturg, co vás nejvíce baví?

Já rád hraji a byl bych rád, kdyby mě někdo režíroval, což se mi zatím nedaří. Baví mě i režírovat, psát scénáře a vymýšlet si nové světy, ale jsou dny, kdy mě ani jedno nebaví vůbec.

Co je vaší nejsilnější stránkou?

To nedokážu říci, ale herec nejsem nic moc, tak snad režie? Za tu jsem asi nasbíral nejvíce cen.

NÁVOD K POUŽITÍ JIŘÍHO KOLÁŘE

Až do sobotního závěrečného večera máte možnost zhlédnout na malém sále kulturního domu audiovizuální projekt Romana Štětíny "Návod k použití Jiřího Koláře". Na natáčení dokumentárního filmu o rozhlasovém režisérovi Miroslavu Buriánkovi se v prostorách plzeňského rozhlasu podíleli také členové Divadelního spolku Klas. Tak si to nenechte ujít.

DĚLÁME VĚCI, CO BAVÍ MĚ A BAVÍ SOUBOR

Jakým způsobem tvoříte?

Většina našich her je podle nějaké předlohy, ať už inspirovaná filmem, literaturou nebo existující divadelní hrou. Vezmu si příběh, eventuelně nějaký dialog a pak si tvořím vlastní svět.

Když vymyslíte nové představení, předstoupíte před herce už s hotovým textem?

Ne. Nikdy není text celý. My víme, o čem budeme hrát a texty nosím postupně. Kolikrát i jen po jednotlivých scénách. Takže se zkouší postupně. U některých představení se mi dokonce stávalo, že jsem nevěděl, jak příběh dopadne.

Jak vznikala dnešní inscenace?

My jsme hledali téma, dlouho jsme diskutovali, co budeme dělat a já jsem si nakonec prosadil, že budeme dělat Shakespeara, protože jsem se k němu chtěl vrátit. K Shakespeareovi jsme se vrátili po patnácti letech, protože jsme v roce 2000 dělali představení Romeo, Julie a tak dál, se kterým tito herci došli až na národní přehlídku Krakonošův divadelní podzim.

Já mám Shakespeara moc rád, velmi se mi líbí. Shodli jsme se, že by to mělo být komediální představení, ne drama a nakonec volba padla na Mnoho povyku pro nic. V tu dobu, kdy jsme nad hrou začali diskutovat, to nebyla až tak moc hraná věc. Dlouhé měsíce jsme pak hledali klíč, jakým ji budeme inscenovat. Nechtěli jsme ji klasicky převyprávět tak, jak ji diváci mohou vidět všude. Chtěli jsme to udělat po svém. Takže jsme přemýšleli, až jsme narazili na klíč – karty. Od karet jsme se posunuli ke komedii dell'arte, ke světu mariášových karet, ke světu uvnitř hry.

Dočetla jsem se, že také pořádate divadelní přehlídku.

Ano, jedná se o divadelně-hudební festival Kouřimské poDIvování. Letos máme jubilejní desátý ročník. Na festival si zveme i profesionály, kteří jsou ochotní přijet do našeho malého městečka a za rozumný peníz zahrát v našich polních podmínkách. Prvním naším profesionálním divadlem bylo divadlo z Brna MALÉHRÝ, což je autorské divadlo Bary Seidlové (znáte z pohádky Lotrando a Zubejda, pozn. red.) a sester Zbytovských. Letos budeme mít divadlo Drak z Hradce Králové. Takže vždy máme nějaké profesionály a zbytek jsou amatérská divadla a kapely. A my si tam samozřejmě vždycky zahrajeme, buď premiéru, nebo nějakou dlouhou neuváděnou reprízu představení, protože Kouřimáci chtějí vidět svého Mrstů Prstů.

Jak jste spokojený s dnešním představením?

Já jsem spokojený. Na to, že jsme prožili hodiny nervů cestou sem, nervů, kdy se v předsáli hromadili diváci, a kulisy byly stále na cestě mezi Prahou a Kláštercem. Bál jsem se, že kluci, až přijedou, budou unavení, protože pět hodin seděli za volantem v autě a stresovali se. Navíc přijeli, okamžitě začali stavět, pak se hned převlékli a rovnou začali hrát, a to bez jakékoli zkoušky a přípravy. Měl jsem z toho fakt velké obavy.

Musím říci, že zdejší publikum bylo tak vstřícné a pohodové, že nás podrželo. Podrželo nás tím, že neodešlo už před zpožděným začátkem a že šlo s námi. Chtělo se bavit a bavilo se. A nás bavilo pro ně hrát.

AŽ SI KDO CHCE, ŘÍKÁ CO CHCE

Jakub Hrbek

Já z představení zásadně neodcházím. Když se tak stane, musí mě tvůrci vyloženě urazit. A tak jsem neodešel. Dneska ne. Na Hronově jsem tuhle hru opustil už po třiceti minutách, ale nutno dodat, že dneska se Mrstě Prstě představení povedlo, a i přes tichý nesouhlas s mnohými prostředky, jsem to dal. Musím vyzdvihnout celý mariášový rámec, ten se mi moc líbil.

Lenka Budírová

Byla jsem velice mile překvapená. Ze začátku jsem si myslela, že to bude velká nuda, ale divadlo mě překvapilo. Bylo to skvělé, bavila jsem se od začátku do konce.

Radka Zadinová

Přes kostrbatý začátek, kdy jsme vážně uvažovali, že to vzdáme a půjdeme domů, jsem nakonec odcházela v dobré náladě s tím, že mi oblíbenou hru nezkazili. Bylo to vtipné, dobré herecké výkony, převleky... Jediné místo, kdy jsem cítila rozpaky, byla parodie tzv. "cirkusu", myslím, že to bylo zbytečné a hře to spíš ublížilo... Mistr Shakespeare se snad v hrobě neobrací. Jen chudák Claudius by asi záral.

Lucie Vítovcová

Představení se mi líbilo, bylo to vtipně zpracované, bavila jsem se od začátku do konce.

Pavla Rathnerová

Já bych ráda vyzdvihla pěknou scénu. Zpočátku jsem si říkala, že to bude takový ten kýč, na druhou stranu jsem doufala, že to bude hezký kýč. Docela fajn hráli s kartami, kdy někdy karta byla zrcadlo, někdy deníček, někdy vykládání budoucnosti. Někdy to byly prazvláštní dvojsmysly, které pro mě už byly takové klíše. Co se týká obsahu, tak to bylo na mě až moc, což je mi líto. Herecké výkony byly docela fajn, protože tam se asi hodila taková ta afektovanost a záměrná teatralnost.

Petr Šlégr

V poslední době se mi nelíbí, jak je przněn Shakespeare a jeho hry, ale v tomto představení byl Shakespeare zprzněn příjemně a hezky a fakt jsem se pobavil.

Jan Milota

Já jsem se několikrát přistihl při tom, že jsem vybuchl zaslouženým smíchem, v tomto smyslu byla inscenace dobrá. Jediné, co bych vytkl, že ten rámec, který si vytvořili – takové to Dámy a pánové, my jsme přijeli a jsme tu pro vás a bubnovali do rytmu – tak že i ten vnitřek toho rámu nebyl v tomto rytmu. Rytmus mnohdy malinko pokulhával a v té chvíli jsem si říkal - až na toho Shakespeara dobrý. Ten Shakespeare byl trochu rozvláčný. Ale jinak představení hodnotím jako velmi dobré. Myslím si, že herce také musela do jisté míry ovlivnit i ta nepřijemnost s cestou a zpožděním.

ZÍTRA UVIDÍTE

DS Lázně Toušev Mort

Humoristický příběh Terryho Prachetta z bájně Zeměplochy vypráví o mladíkovi jménem Mort, kterého se jeho otec namáhá snažit dát do učení. Nikdo ho totiž nechce. Je to moc milý mládenec, jenže.....no.....moc přemejšlí. Na poslední chvíli se ale objeví tajemný muž s kosou, který ho vezme k sobě do učení, aby si taky jednou udělal volné odpoledne...

ŽŇOVINY PRO VÁS PŘIPRAVUJÍ:

ZDENIČKA A MÍRA NYKLÍČKOVÍ
ŠTĚPÁN MALAST, JAN VALTA
JAKUB HRBEK

DS KLAS

WWW.SDRUZENIKLAS.CZ